

Het Slot Zuylen.

Enkele maanden geleden werden de openbare collecties in Nederland uitgebreid door openstelling van het Slot Zuylen, dat als museum thans voor een ieder te bezichtigen is. Museum in naam, doch niet in werkelijkheid; hiervoor is gelukkig gewaakt. De gehele sfeer van dit oude kasteel met zijn vele herinneringen aan de familie van Tuyll van Serooskerken, die eeuwen lang op dit huis gewoond en geleefd heeft, zou een dergelijke transformatie in museum niet verdragen. De nood der tijden bracht het met zich mee dat de laatste kasteelheer F. C. C. Baron van Tuyll van Serooskerken afstand deed van zijn bezittingen en deze overdroeg aan de voor dit doel in het leven geroepen stichting. Het stemt tot vreugde, dat men dit offer heeft willen brengen om zo het oude familiebezit voor verdeling te behoeden.

Men heeft er bij de inrichting, die geschiedde onder leiding van de Hoofddirecteur van het Rijksmuseum Jhr. D. C. Röell bijstaan door conservatoren Th. H. Lunsingh Scheurleer en Dr. R. van Luttervelt, naar gestreefd het beeld van het Kasteelinterieur zoals dit door de opeenvolgende geslachten der van Tuylls is overgeleverd, zo gaaf mogelijk te houden.

Eenvoudige legvitrones werden dan ook slechts in die vertrekken opgesteld, waar ze weinig detoneerden; interessante historische stukken als de charters van Keizer Ferdinand III, Philips II van Spanje en Jacobus I van Engeland met hun uitzonderlijk mooie zegels, voorts de albums amicorum, wapenboeken en talrijke familiearchivalia zijn aldus door het publiek te bezichtigen. Tot de verdere vernieuwingen behoren 't schilderen der wanden in de hal en gangen en het aanbrengen van lichte behangsels, waartegen o.a. de vroeg XVIde eeuwse portretten in

de hoekkamer op de eerste verdieping goed uitkomen. Ook voor de vertrekjes die aan herinneringen van Belle van Zuylen zijn gewijd en waar enkele meubelen uit haar tijd zijn geplaatst, heeft men lichtkleurige wandbekleding gekozen, die zeer goed past bij de hier gehangen zacht getinte pastels.

De overige zalen, als de Biedermeier-eetkamer met de gedekte tafel, waar de grote portretten van negen generaties van Tuyll het geheel een voorname allure geven, de ontvangzaal met de in goede toestand verkerende gobelins van Van der Gucht, en de Lodewijk XVI-salon zijn in hun vroegere toestand gelaten.

Zo werd dit slot met eerbiediging van zijn historie voor het nieuwe doel geschikt gemaakt. De hoop mag worden uitgesproken, dat het publiek met hetzelfde gevoel voor piëteit dat de inrichters geleid heeft, Zuylen's gronden zal betreden om zich voor korte tijd te verplaatsen in het verleden, dat besloten ligt in het stille park en het statige kasteel met zijn kostbare inhoud.

Overgenomen uit: „Nieuws-Bulletin” van
de Kon. Ned. Oudheidkundige bond.

November 1952.
